

POSTANOWIENIE

12 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 12 czerwca 2024 r. w Warszawie
zażalenia A.K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie

z 1 kwietnia 2022 r., II WSC 2/22,

w sprawie ze skargi A.K. o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie z 14 kwietnia 2021 r.

wydanego w sprawie II Cz 131/21 p-II

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2022 r. Sąd Okręgowy w Lublinie odrzucił skargę A.K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 kwietnia 2021 r. oddalającego wniosek A.K. o zwolnienie z opłaty od zażalenia na postanowienie tego Sądu z dnia 14 lipca 2020 r. w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego.

Postanowienie to zaskarżyła zażaleniem A.K., zarzucając naruszenie wszystkich przepisów Konstytucji, w tym prawa do sądu i rzetelnego procesu, przepisów kodeksu postępowania cywilnego dotyczących dwuinstancyjności postępowania oraz art. 424¹ i art. 424⁶ k.p.c. przez nieprawidłową subsumpcję. W zażaleniu skarżąca wniosła ponadto o przedstawienie do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego zagadnienia prawnego związanego z

możliwością orzekania przez sędziego, który wydał zaskarżone postanowienie, oraz o skierowanie zapytania w tej kwestii do „wiceszefowej Komisji Europejskiej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, w tym inicjowanym zażaleniem, obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Z treści zażalenia nie wynikało, aby skarżąca należała do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 2 k.p.c.), toteż wniesione osobiście zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu *a limine* (art. 87¹ w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398⁶ § 3 k.p.c.) (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2018 r., III CZ 30/18, z dnia 9 sierpnia 2019 r., IV CZ 12/19, z dnia 11 września 2020 r., I CZ 41/20 i z dnia 18 czerwca 2021 r., V CZ 39/21).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[a!]

(K.G.)